

τυφλώνω

τυφλώνω, ρ. [<μσν. τυφλώνω <αρχ. τυφλῶ], τυφλώνω. **1.** κάνω κάποιον να χάσει την ευθυκρισία του, να χάσει την ικανότητά του να κρίνει σωστά: «τον τύφλωσε ο έρωτας γι' αυτή τη γυναίκα και δεν ξέρει τι κάνει || τον τύφλωσε το μίσος γι' αυτόν τον άνθρωπο και φοβάμαι μήπως συμβεί κανένα κακό». **2.** εντυπωσιάζω τόσο πολύ κάποιον με κάτι, που τον κάνω να πάθει σύγχυση: «την τύφλωσε με την κουρσάρα του και την έβγαλε αμέσως γκόμενα».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας